



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Flores Meditationvm

Bebius, Philippus

Coloniae Agripp., 1623

Medit. 15. De Vocatione quinque Apostolorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59636](#)

iniurias proprias patientem esse laudabile est,
sed ad iniurias diuinias patientem esse impiū
est & detestabile.

13. Dæmon à Christo reiectus & fugatus, dis-
cessit , vt loquitur Euangelista , *ad tempus*,
Sæpenumerò Dæmon , cùm præualere nequit
contra nos, discedit fingens se victum, vt post-
ea, quando putanius nos securos , inopinato
incursu facilius nos vincat. Quare seruus Dei
in hac re debet esse valde cautus , & ita vnam
vincere temptationem, vt semper à Dæmone in-
ueniatur paratus ad vincendas alias.



MEDITATIO XV. DE VOCATIONE QVINQUE APOSTOLORVM.

PVNCTA MEDITATIONIS.

- Ioan. I.* I. *S. Andreas cum Socio, audiens S. Ioannem dicentem de Christo : Ecce Agnus Dei, secuti sunt eum, eoque die apud ipsum manserunt.*
- II. *Postridie deduxit fratrem suum Petrum ad IESVM , qui eo viso statim dixit: Tu es Simon, filius Iona, vocaberis Cephas.*
- III. *Idem IESVS iturus in Galilæam dixit Philippo: sequere me. Is Nathanaelem secum deduxit.*

PRO-

PROPHETIAE.

1. **I**nnocentes & recti adhaerunt mihi. *Psal. 24.*
2. *In omni loco oculi Domini contem-* *Prou. 15.*
plantur bonos & malos.
3. *Si videris senatum: euigila ad eum &* *Eccle. 6.*
gradus ostiorum illius exterat pes tuus.

DOCUMENTA.

1. **D**e Ioanne scribitur, primò, quòd stabat.
secundo, quòd respexerit Iesum ambulantē. Tertiò, quòd dixerit, *Ecce Agnus Dei.* Sic prædicator Euangelicus, primò debet stare, id est, esse constans in verbi diuini prædicatione. Secundo debet per meditationes diligenter totum vitæ Christi progressum considerare. Tertiò debet populo hanc Christi vitam, & exempla ad imitandum propone & enuntiare.
2. Christus videns duos illos discipulos sequentes se, conuertit se ad illos. Hinc magnā consolationem capere possunt iij; qui relichto mundo incipiunt sequi Christum: nec debent, vel ob virium suarum imbecillitatem, vel ob viæ difficultatem vel asperitatem, quam ingressi sunt, animum despondere. Nam, ut primū quis incipit tantum bona voluntate sequi Christum, ille mox misericordiæ suæ respectu ad eum conuersus, addit animū & fiduciam, viresq; suppeditat perseverādi in finem.
3. Hi duo discipuli et si aduerseretur, comitati sunt Christum, ut audirent eius doctrinam. Christus quoq; non recusauit eos in comitatum recipere, & docere. Semper est tempus faciendi bene. Semper est opportunum adire Christum. Qui in iuuentute non adiit

non negligat saltem adire in senectute. Semper enim inueniet Dominum paratum ad eum recipiendum, & salutem ei impertenduni.

4. Ut Christus nulla re melius discipulis illis sui notitiam impressit, & sua doctrinæ capaces reddidit, quām cūm eis dixit. *Venite, & videte*, permisitque ut toto die secum manerent: sic homines mundani & carnales, neque credere, neque capere possunt, quantum bonum sit seruire Deo, & quanta conscientiæ pace, quantaque spiritus voluptate fruantur, qui in religione se Deo dedicarunt, nisi experientia ipsa conentur probare.

5. Andreas conuersus, mox quæsiuit Simonem fratrem, eumque ad Christum adduxit. O quām multi hodie secus faciunt, qui licet professione Christiani, non solum non student parentes & amicos suos adducere ad Christum: sed quando animaduertunt eos ad deserendum sæculum, & sectandam perfectionem Christianam propensos, conantur eos omnibus artibus & modis à bono proposito absterrere!

6. Dixit Christus Nathanaeli? *Quando eras sub fico, vidi te*. Magnopere pudetieri & formidare deberet peccator, sciens, se quoties peccat, licet in occultissimo loco, in conspectu versari Dei, qui eum aliquando est iudicaturus. E contrà magna consolatione affici debet homo iustus, sciens, non solum desideria sua & bona opera explorata esse Deo, olim remuneranda, verùm etiam labores, afflictiones, & tentationes, quas in dies patitur, aliquando coronandas.

MEDI-